

Derekasan dolgoznak a szövetséget asszonyai

A mihályteleki Új Élet Tsz-ben derekasan kiveszik részüket az asszonyok is a betakarítási munkákból. Nincs külön asszonybrigád, a munkacsapatokban vegyesen dolgoznak a férfiak és nők. A 18 munkacsapat fele asszony. Százötvenen dolgoznak a növénytermesztésben, 40-en pedig a tsz bodomi üzemegységében, a kertészetben. A 18 munkacsapat közül kettőt asszonyok vezetnek. A kertészetben a tsz nöbízott-ságának a titkára, Tóth Pör-di Jánosné vezetésével folyik a munka. A hagyományos tulipánhagyma-termesztés szépen jövedelmez a tsz-nek. A másik munkacsapat vezetője Kószó Istvánné, szintén a kertészetben dolgozik, a zöldségtermesztésben. Szakértelmükkel, hozzáértésükkel kiviták maguknak a tiszteletet a férfiak részéről is.

Egyenrangú munkában

Ugyanígy tekintélye van a többi asszonyoknak is, aki a növénytermesztésben egyenrangú munkát végez a férfakkal. Török a kukoricát, vágják a szarát és kötözik. Mások krumplicsedésben jeleskednek, vagy a lucernabetakarításban. Az asszonyok átlag munkabérsége eddig 160—170, míg a férfiaké ott mozog a 200 körül. Ez a különbség nem abból adódik, mintha az asszonyok nem tudnának a férfiak munkájával lépést tartani. A két munkabérség közötti különbséget a kimondottan nehéz, férfiaknak való munka adja. Például a zsákolás. Ezt már nem tudják az asszonyok végezni. S érthető, hogy nehéz munka viszi a munkabérséget is. Ez tehát, az a plusz, amellyel egy lépéssel előbb járnak a férfiak.

Az Új Élet Tsz-ben most van a munka dandárja, hiszen 320 holdról kell leszedni az idén rendkívül jól fizető fűszerpaprikát. Ez annál is sürgetőbb, mert a paprika helyébe őszi kalászosok kerülnek. S a vetéssel határidő-re kell elkészülni itt is. A tsz asszonyaira nemcsak a paprikaszedés, vár, hanem a termés felfűzése is. A központi majorban ezrével sorakoznak már a fűzések.

Nemcsak a pénzért

Az első szedésű paprika, amint korábban fűztek fel, már jól kiszikkadt. Ennek a termésnek egy részét lecsipedik és így adják át a Szegedi Paprikafeldolgozó Vállalatnak. A csipedéshez a teljes termés felfűzése után kezdnek hozzá az asszonyok. Fűznivaló pedig még lesz legalább két hétig. S ebben a munkában fiatalok és idősebbek egyaránt részt vesznek. A központi majorban a tsz-tagok hozzátartozói, valamint nyugdíjas asszonyok és kivülről is szorgalmaskodnak reggeltől estig. Az idősebb generációhoz tartozó asszonyok szinte versengenek a fiatalabbakkal, hogy ki tud több fonalat felfűzni naponként. Nyugdíjas asszony már Kiss Mihályné, özv. Kéri Istvánné és Varga Ilésné. A kezük azonban gyorsan jár, szinte pillanatok alatt megtelik kezükben a hosszú tü

a piros csövekkel. S így sorakoznak egymás mellé a fonalak. A legidősebb asszony is naponta 20—25 fonalat fűz fel, a fiatalabbak azonban tízzel, tizenötöt többet. Fonalanként 2 forintot fizet a tsz.

Sokan nem is a pénzért dolgoznak olyan szorgalmasan, hanem azért, hogy a tsz időben betakarítsa a rendkívül jó termést. A közösség ügyével együttérző asszonyok közé tartozik Hajdú Józsefné is. A férje a tsz traktorosa. Hajdúék anyagilag igen jól állnak. Ez érthető is. Hajdúné kora tavasztól fogva ott dolgozott a 300 négyszögöles kertjükben, termelte a tavaszi primórát, amely az idén is szépen jövedelmezett. Most ott fűzi a többi asszony-nal együtt, s nem is akármilyen munkás. Azok közé tartozik, akik 30—35 fonalat fűznek fel naponta. Hajdúnéhoz hasonló asszonyok sokan vannak már ebben a tsz-ben. Úgy gondolkoznak, hogy a jó termésből nem szabad elveszni semennyit. Jövőre ugyanezt a munkát végzik valamennyien, hasonló jó termést várva, mint az idén.

Jó vezetés — jó munka

Erről Németh István paprikafelelős brigádvezető gon-

doskodik, akit a tsz vezető-sége a teljes betakarítással, illetve az ezt követő fűzési munkák vezetésével bízott meg. Németh István kitűnő paprikatermelő szakember hírében áll. De nemcsak jó szakember, hanem jó brigádvezető is. Az irányítása alatt dolgozó asszonyok szeretik, mert mindenkihez van egy-két jó szava. Az ilyen vezetés mellett jól megy a munka. Az asszonyok is tudják: lényegében a szedés után a fűzésen, majd a csipedésen múlik, hogy mit jövedelmez a tsz-nek a paprikatermés. Mert hiába volt sok, szép cső a töveken, ha megkésnek a fűzéssel, akkor »be-gyulladna«, romlásnak indulna a termés egy része. Németh István jövőre ugyan-csak ezekkel az asszonyok-kal dolgozik együtt, szintén a paprikában. A palántaneveléstől a fűzésig Németh István irányítja majd a munkát. S azok az asszonyok, akik most is fűznek kora reggeltől késő estig, jövőre ugyanígy helytállnak a munka legnehezebb részében. Ed-dig 28 ezer fonalat fűztek fel, s a hátralevő 10—12 nap alatt ez a mennyiség meg-duplázódik.

E. F.

A világ városai demokratikus közösségben munkálkodnak a békéért

Dr. Biczó György nyilatkozata az első európai városok közötti együttműködési világkonferenciáról

Dr. Biczó György, a Szeged városi tanács végrehajtó bizottságának elnöke a napokban érkezett vissza Olaszországból, ahol Magyarország városait képviselte az első európai városok közötti együttműködési világkonferencián. Az olaszországi aostai és Saint Vincent-i konferenciáról dr. Biczó György a következőket mondta el.

Száz város küldöttei

— A Testvérvárosok Világszövetségének kezdeményezésére Saint Vincentben és Aostában rendezték meg először az európai városok közötti együttműködési világkonferenciát. Ezen 17 ország mintegy 100 városának küldötte vett részt. A szocialista országok közül a Szovjetunió, Csehszlovákia, Lengyelország, Bulgária és Magyarország városainak — Lenin-grád, Prága, Szófia, Varsó — képviselői jelentek meg. Sajnálatos, hogy a tanácskozási munkájában nem vehetett részt az NDK városainak képviselője. Az olasz kormány megtagadta a beutazási vízumot a Német Demokratikus Köztársaság küldötteitől.

— Már az első világkonferencián képviseltették magukat a nemrég felszabadult afrikai országok. A tanácskozási munkájában részt vett Algéria, Kamerun, Szenegál és

Tunézia városainak képviselője. Így túlnőtt Európa határain a tanácskozás és két földrész képviselői hallgathatták szavukat fontos politikai és gazdasági kérdésekről.

Napirenden: a városok problémái

— A különböző társadalmi berendezkedésű országok képviselői több érdekes előadásban fejtették ki nézeteiket közigazgatási, művelődési, városgazdálkodási kérdésekről. A több napos konferencián egyébként két fontos napirend szerepelt. Így tárgyaltak a városok új küldetéséről, Napjainkban ugyanis megnőtt a városok szerepe. Nemcsak a szocialista rendszerben, hanem a kapitalista országokban is egyre nagyobb szerepet, gazdasági önállóságot kapnak a városok. S ezt az önállóságot a város fejlesztése érdekében maximálisan ki kell használni. Ennek megfelelően a tanácskozáson szóba került a modern városfejlesztés több fontos kérdése, így például a közművesítés, a szolgáltatás építése, a közigazgatás szervezése.

— A konferencia azt bizonyította, hogy helyes, ha az egyes országok nagyobb városainak vezetői kísérelék nézeteiket. A különböző társadalmi berendezésű államok városok közötti kapcsolatainak bővítése is jól példázza a békés egymás mellett élés elvét és a béke és barátság ügyét szolgálja.

Felhívás két kontinenshez

— Az aostai világkonferencia résztvevői a Testvérvárosok Világszövetsége végrehajtó tanácsának javaslatára pozitív hangú határozatot fogadtak el. A határozat leszögezi, hogy a jelenlévők megelégedésüket fejezik ki a világpolitikában elért fejlődésért, a béke eszméinek térhódításáért, mely megfelel a testvérvárosok világszövetsége céljainak is.

— Különös örömmel üdvözlők a határozatban a Moszkvában aláírt részleges atomcsendegyezményt, amelyet első lépésnek tekint az általános leszereléshez, a nukleáris fegyverkezés teljes

A sémák fölött eljárt az idő

Ismerős a kételkedő és sajnálkozó szöveg: »Ha minden úgy lenne, ahogy fönn elgondolják!« Ezt mondja a panaszos, mikor valóságos vagy vélt igazságot kergeti; így sóhajt föl a gondokban leledző, ha késik a segítség; ez cseng ki a zár-számadásokból csaldódtó parasztszavaiból, de még a munkás is mond efféle, ha elégedetlen valamivel. Melyikünk nem fakadt még ki hasonló indulatossággal, ha ellentmondást sejtett a legmagasabb politikai testületekben jóváhagyott vezéreivel és a hétköznapi gyakorlatok között? Ilyenkor lazítunk a kongresszusi határozatokban, országgyűlési jegyzőkönyvekben, párt- és kormányvezetők beszédeiben, s vitatkozunk és érvelünk, hol jól, hol rosszul, hol eredményesen, hol hasztalan. Ez hozzártartozik az élethez, hiszen amíg az elvekből gyakorlat lesz, ezer meg ezer társadalmi és politikai szervezet, intézmény és személy aktív közreműködésére van szükség, ugyanennyi helyen értelmeznek passzusokat, vannak le következtetéseket, s foganatosítanak konkrét intézkedéseket. A kalács tehát, mely ugyanabból a lisztből sül, nem mindenütt egyformán foszlós, piros vagy ropogós. Vannak, akadnak ugyan-itt-ott túlicitálók vagy

óvatoskodók, betűragók és burokraták is a jó vezetők és jó politikusok mellett.

Ezt az egész problémakört sajátos közvetlenséggel jellemezte egyszer, egy korábbi beszédében Kádár János elvtárs. Azt, hogy az emberek, a nép egésze egyetért mai politikánk alapjaival, hogy támogatja a pártot és a kormányt törekvéseinek megvalósításában, ezzel a közvéleményből vett idézettel érzékeltette: »A miniszterelnökkel, a párt és a kormány vezetőivel nagyon jól megvolnánk« — de hogy mégis mindig és mindenütt rendben minden, annak illusztrálására hozzátette: »Csak a brigádvezetővel nem jövünk meg ki egészen«. Pedig ez nem kevésbé fontos, mert a munka hétköznapijában, a mindennapi életben a párttitkárok, igazgatók, művezetők, szakszervezeti elnökök, brigádvezetők a nagy lánc végső szemei, ők az általában helyeselt elvek, törvények, rendeletek »letéteményesei«, gyakorlati végrehajtásának közvetlen irányítói.

Korántsem akarok általánosítani — ezek az emberek, akik közakarattól kerültek tisztségekbe, hivatalokba, értik a dolgukat, megértik és megérik az elvek és paragrafusok betűjét és szellemét. De hogy az emberek egy része ma is él olyan disztinkcióval, hogy megkülönböztet »nagy« és »kis« politikát, s olykor az előbbi elismerése mellett bírálja az utóbbit, mégiscsak figyelmeztet: valóban nem mindig és nem mindenütt úgy »jön ki« a végeredmény, ahogyan azt »főnt« elgondolták.

Vegyünk csak hozzá példát, amely világosabb minden magyarágatásnál. A Magyar Szocialista Munkáspárt VIII. kongresszusa ismételten megerősítette azt az elvet, hogy a nőket az eddigénél is bátrabban kapcsoljuk be a közéleti dolgok intézésébe, szerezzünk nekik nagyobb megbecsülést a munkában és képességtüknek megfelelő beosztásban alkalmazzuk őket. Senki sem vitatkozik ennek az elvnek természetesen igazságával, progresszivitásával, sőt, mondhatjuk, hogy érvényesül társadalmunkban ez a tendencia! De kézenfekvő, hogy az a gyárigazgató (!), aki a maga személyében, ugyancsak hivatott volna ezt az elvet maximálisan szolgálni, de mégis előnyben részesített a főmérnöki kinevezésnél egy nővel szemben egy ugyanolyan vagy talán csekélyebb képességű férfit — azzal az egyszerű kijelentéssel indokolva, hogy »a nőkel mindig több baj van« jogosan váltotta ki a cikk elején említett szöveget.

Mondhatok más esetet is. Volt egy üzemvezető, aki egy gyár élén két esztendő alatt bebizonyította, hogy képtelen ellátni feladatát. Elmozdították a helyéről. De hová? Egy másik vállalat igazgatója lett. Itt is eltelt felőtte két év — s most egy harmadiknak a vezetője. Akik ezt így elrendezték, annak ellenére, hogy a vezetés

színvonalának emelését kötelező elvé és gyakorlattá emelte pártunk, mit tudnak felelni a kifakadásra: »Ha minden úgy lenne, ahogy fönn elgondolják!«

Ezer szerencse, hogy egy-egy ilyen példával szemben ezer bölcs, igazságos esetet produkál az élet. De ez az egyezelék sem lehet a »szabályt erősítő kivétel«. Jól meg kell lennünk a brigádvezetővel is! Mert ha a fogalmak között szerepelhet is a »nagy« és »kis« politika kategóriája, az életben nem ismerhetjük el.

Csöppekből van a tenger, s ugyanígy apró emberi viszonyokból, célokból, törekvésekből áll egybe a legmagasabb politikai szándék is. Jól megfér benne, mint biztos foglalatban, az egyéni boldogulás keresése, a törekvés a nyugodt, kiegyensúlyozott, dolgos életre. Éppen ezért szemlével is, betűjével is ellentét az önkényes vagy torz értelmezés, ami fakadhat ideológiai tudatlanságból, politikai tájékozatlanságból, de megteremhet a bürokrácia labirintusában is. Megemlíthetjük ezzel kapcsolatban a társadalmi és politikai élet »százötvenszázalékosságát« is, akik viszont úgy árnyékolnak be általános egyetértéssel kísért elveket, határozatokat, hogy mindent túlteljesítenek, túlcitálnak. A szándék kétségtelenül jó indulatú, de az objektív következmény szinte ugyanaz.

Nem olyan dolgok ezek, amelyek miatt az emberek szembe kerülnek a rendszerrel, mert a mi társadalmunk rendkívül érzékeny a hibákra, a torzításokra és ugyanolyan türelmetlen velük szemben. De megront-hatják egy-egy közösség hangulatát, munkakedvét, ideig-óráig gyengíthetik hitét, magágyat vehetnek a cinizmus, a legyintés spóráinak.

Felmerül ezek után a kérdés: mit kellene, mit lehetne tenni, hogy lenyesegezzük az ilyen szörványos vadhajításokat, a szervezeti biztosítékokon túl mire lenne még szükség, hogy az időnként és helyenként felbukkanó látszólagos ellentmondások feloldódjanak? Hogy azt mondhasuk: nemcsak a miniszterelnökkel, de valamennyi brigádvezetővel is megvolnánk már?

A politikai és társadalmi élet korántsem olyan egyszerű, hogy csupán az ösztön, a szándék tisztasága és tudatossága elegendő lenne bármilyen közéleti szerephez. A gondolkodás, a megfontolás érényét is mindenkinek meg kell szerveznie és tudni kell gyakorolni. A sémák mindenhatósága fölött eljárt az idő. Ezért ha nem is vagyunk magunkra hagyva az elvek és határozatok értelmezésében, el kell sajátítania mindenkinek azt a képességet, aki embereket irányít, hogy megtalálja az általános célok, törekvések szolgálatának optimális lehetőségeit és módszereit, semmiképpen se csorbitsa az eszme hitelét, ne adjon okot hibás cselekedetével arra, hogy bárki kétféle. »nagy« és »kis« politikát feltételezen.

Ha minden úgy lenne, ahogy fönn elgondolják!... — igen, még most is, ezek után is pozitív az óhaj. Mennyivel többre mennénk mind a politikában, mind a gazdaságban, ha a nép által összeadott, s megfelelő fórumokon kikristályosodott elvek és módszerek érvényesülésének útját sehol nem keresztelnék, nem nehezítenék értetlenséggel, hozzá nem értéssel, akár jó szándéku, akár szenvedélytelen kontárkodással! Hiszen az emberek hatalmas többsége »jóban van« a szocializmussal, s jó lélekkel dolgozik érte. A hibákkal nem tud megbékélni. S minél inkább fölemelkedik emberi és társadalmi öntudatban, annál jobban rányitja szemét arra, ami idegen a mi népi rendszerünkől, gazdasági és politikai törekvésünkől.

SZ. SIMON ISTVÁN

Előadássorozat

a felnőtt általános iskolásoknak

A TIT megyei elnökségének ülése

Tegnap délután a TIT Kársz utcai klubhelyiségében kibővített ülést tartott a Tudományos Ismeretterjesztő Társulat Csongrád megyei elnöksége. A megbeszélésen Szalontai Józsefné, a TIT megyei titkárának előterjesztése alapján megvitatták és elfogadták a Tudományos Ismeretterjesztő Társulat Csongrád megyei szervezetének az 1963—64-es évről szóló munkatervét.

A terv a többi között foglalkozik azzal, hogy a felnőttek oktatás meggyorsítása érdekében az idősebb dolgozók elő-mára az általános iskola 5—8. osztálya anyagából előadássorozatokat indítanak. E kísérleti sorozatokat a megye 10 helységében kívánják megszervezni. Az előadásokat rendszeresen látogató dolgozók, az erről kapott igazolás birtokában a tanács művelődési osztályának engedélye alapján, a tervek szerint magánvizsgára jelentkezhetnek majd a megye általános iskoláiban.

A munkaprogram külön foglalkozik a TIT Szeged városi szervezetének megerősítésével.

Október 31-ig lehet beváltani a tüzelőutalványokat

A hűvös idő egyre inkább arra kényszeríti az embereket, hogy minél előbb beszeressék évi tüzelőjüket. A Csongrád megyei TÜZEP ezúttal ismét a tüzelőbeszerzés megkönnyítésére sietett, mert mint ismeretes, az előjegyzést bevezették valamennyi kerületben, a kisebb TÜZEP-telepeken is.

Sokan be szeretnék váltania a tüzelőutalványokat is. Ezért egy újabb intézkedés szerint úgynevezett előszállítást vezetnek be a TÜZEP-nél. Minden családnak egy utalványra leszállítják a tüzelőt, illetve a készpénzes megrendelőnek a rendelt mennyiség felét. Így akár-ják biztosítani, hogy minden családnak legyen már a fűtési szezonra tüzelője, s amint az előszállítások befejeződtek, rögtön megkezdik az igényelt tüzelő másik fe-

lének kiszállítását is. Az eddigi rendelkezések szerint a tüzelőutalványokat október 31-ig lehet beváltani.

A textilművekből olyan kérréssel fordultak a TÜZEP Vállalathoz, hogy könnyítsék meg számukra a tüzelőmegrendelést. A TÜZEP fel is ajánlotta, hogy minden olyan üzembe, ahol sok dolgozónak okoz problémát a tüzelő megrendelése, kiküldenek egy embert előjegyzési nyomtatvánnyal. A felajánlott segítséget eddig még nem vette igénybe egyetlen szegedi üzem sem. A tüzelőanyag érkezése és kiszállítása is napról napra folyamatosan történik. A szállító vállalat a tüzelőanyag árának kifizetésétől számított 3—4 napon belül kiviszi a tüzelőt.